

Ἐν εἶχα ἀκόμα λίγα παιδιὰ
ποῦ νὰ μὴν μπῆκαν σὲ τάνκς
νὰ μὴν ὀνειρεύονται τὰ γκόλ καὶ μιὰ θέση
στὸ Χρηματιστήριον τῆς Χώρας τους
θ' ἄφηνα τὴ θέση μου
νὰ κρατήσουν στοὺς ὧμους τους
τὴ σφαίρα.

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἕνα παιδί
μπορῶ νὰ συντρίψω τῆς νύχτας τὸ καύκαλο.
Ξέρω τ' ὄνομά του
γραμμένο σ' ἕνα κενοτάφιο.

ΤΟΥΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τοῦτα τὰ χρόνια
τῆς ἐρμαφρόδιτης εἰρήνης
ποῦ κροταλίζουν πολυβόλα
καὶ τὰ μωρὰ θυζαίνουν
αἶμα κίτρινο σάπιο ἀπὸ
ἄδειους κρεμασμένους μαστοὺς
ὅπου τὰ περιστέρια
γίνονται λαδορίγανη
προσέξτε
μὴ λησμονήσετε τὰ ροδοκόκκινα μωρὰ
ποῦ ἄναψαν σπέρτα
μπροστὰ στὴν ἄδυσο
ποῦ ἄναψαν σπέρτα
νὰ θροῦν τὸ μέλλον τους στὸ παρελθόν.

ΜΑΥΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ ΒΑΘΥΣ

Σὲ μιὰ σταγονίτσα βροχῆς
κουρνιάζει τὸ ἄπειρο φῶς.
Καὶ μεῖς θέλουμε ἥλιο καὶ ἥλιο καὶ ἥλιο
γιὰ τὴν τεράστια ὑγρὴ μας νύχτα.

Σ' αὐτὸ τὸν αἰῶνα τὸ μαχαίρι λάμπει
περσότερο ἀπ' τὸ φῶς. Πυρακτώνεται
κι' ἐφορμάει
ἀκάθεκτο στὴ φάτνη τῶν ματιῶν μας.